

Jegyzőkönyv*

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2008. február 13-án 13.00 órakor
az Országház főemelet 37-38. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

*Napirendi javaslat **

*A bizottság részéről **

*Megjelent **

*Helyettesítési megbízást adott **

*Meghívottak részéről **

*Hozzászólók **

*Elnöki bevezető, szavazás a napirendről **

*Az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonása következtében szükséges kerekítés szabályairól szóló törvényjavaslat (T/4856. szám) (Módosító javaslatok megvitatása) **

*A 2007-2020 közötti időszakra vonatkozó energiapolitikai koncepcióról szóló határozati javaslat (H/4858. szám, új/átdolgozott változat a H/4671. szám helyett) (Általános vita) **

*Felsmann Balázs (GKM) szóbeli kiegészítése **

*Kérdések, hozzászólások **

*Felsmann Balázs (GKM) válaszai, reflexiói **

*Határozathozatal **

*A kis- és középvállalkozások 2003-2004. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről szóló jelentés (J/94. szám) (Általános vita), a kis- és középvállalkozások 2003-2004. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/.... szám) (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról) **

*Leskó Tamás (GKM) szóbeli kiegészítése **

*Hozzászólások **

*Határozathozatalok **

*Egyebek **

Napirendi javaslat

1. A 2007-2020 közötti időszakra vonatkozó energiapolitikai koncepcióról szóló határozati javaslat (H/4858. szám, új/átdolgozott változat a H/4671. szám helyett) (Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként) (Háttéranyag: H/4858/1. szám)
2. a) A kis- és középvállalkozások 2003-2004. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről szóló jelentés (J/94. szám) (Általános vita)
b) A kis- és középvállalkozások 2003-2004. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/.... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)
3. a) A kis- és középvállalkozások 2005-2006. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről, valamint a kis- és középvállalkozások részére nyújtott támogatásokról szóló jelentés (J/4724. szám) (Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
b) A kis- és középvállalkozások 2005-2006. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről, valamint a kis- és középvállalkozások részére nyújtott támogatásokról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/.... szám) (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)
4. Az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonása következtében szükséges kerekítés szabályairól szóló törvényjavaslat (T/4856. szám) (Módosító javaslatok megvitatása)
5. Az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonása következtében szükséges kerekítés szabályairól a társadalombiztosítási és szociális ellátások megállapítása során, továbbá a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4857. szám) (Módosító javaslatok megvitatása)
6. A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4065. szám) (Szabó Lajos (MSZP) és Lakos Imre (SZDSZ) képviselők önálló indítványa) (Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Podolák György (MSZP), a bizottság alelnöke

Márfai Péter (MSZP), a bizottság alelnöke

Dr. Latorcai János (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Baráth Etele (MSZP)

Göndör István (MSZP)

Horváth Csaba (MSZP)

Dr. Józsa István (MSZP)

Dr. Kálmán András (MSZP)

Dr. Kapolyi László (MSZP)

Dr. Suchman Tamás (MSZP)

Szántó János (MSZP)

Dr. Tompa Sándor (MSZP)

Bencsik János (Fidesz)

Deák András (KDNP)

Dr. Fónagy János (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Nagy Sándor (Fidesz)

Püski András (Fidesz)

Koszorús László (Fidesz)

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Hagyó Miklós (MSZP) Podolák Györgynek (MSZP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP) dr. Kálmán Andrásnak (MSZP)
Dr. Matolcsy György (Fidesz) dr. Latorcai Jánosnak (Fidesz)
Dr. Nyitrai Zsolt (Fidesz) Püski Andrásnak (Fidesz)
Márton Attila (Fidesz) megérkezéséig dr. Fónagy Jánosnak (Fidesz)
Deák András (KDNP) megérkezéséig Nagy Sándornak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Felsmann Balázs szakállamtitkár (Gazdasági és Közlekedési Minisztérium)
Beliczai Erzsébet (Levegő Munkacsoport)
Leskó Tamás főosztályvezető-helyettes (Gazdasági és Közlekedési Minisztérium)
Erhart Tibor főosztályvezető-helyettes (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 05 perc)

Elnöki bevezető, szavazás a napirendről

PODOLÁK GYÖRGY (MSZP), a bizottság alelnöke, továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Megjelentek! A bizottsági ülést megnyitom, a jelenléti ív szerint a bizottság határozatképes. Képviselőtársaim írásban megkapták a mai ülés napirendi pont javaslatát. Hét napirendi pont került kiküldésre javaslatként. Az lenne a javaslom, hogy 4-es és 5-ös napirendi pontot vegyük előre és utána folytassuk a többivel. Egyetért ezzel a bizottság? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendi javaslatot.

Az elsőnek tárgyalnánk a 4-es napirendi pontot Erhart Tibor úr van jelen a kormány részéről.

Az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonása következtében szükséges kerekítés szabályairól szóló törvényjavaslat (T/4856. szám) (Módosító javaslatok megvitatása)

Amiről beszélünk, az a T/4856/2-es módosító javaslat, amelyet beadott Pettkó, Hock, Katona Kálmán.

ERHART TIBOR (Pénzügyminisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki támogatja? *(Szavazás.)* Egyharmadot kapott. A következő módosító javaslat a T/4857/2-es, melyet Simon, Kiss, Gúr, Bóth, Nagy és társaik írtak alá.

ERHART TIBOR (Pénzügyminisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki támogatja? *(Szavazás.)* Nem támogatja. Köszönöm szépen. Ismereteim szerint nincs más módosító javaslat.

A 2007-2020 közötti időszakra vonatkozó energiapolitikai koncepcióról szóló határozati javaslat (H/4858. szám, új/átdolgozott változat a H/4671. szám helyett) (Általános vita)

Következik a 2007-2020 közötti időszakra vonatkozó energiapolitikai koncepcióról szóló határozati javaslat általános vitája. A kormány részéről Felsmann Balázs szakállamtitkár tartja a szóbeli kiegészítést. Tisztelettel tájékoztatom a Gazdasági bizottságot és a meghívottakat arról, hogy a délelőtti időszakban az energetikai albizottság rendkívül mélyen, tétélesen tárgyalta ezt az előterjesztést, amely jelen pillanatban itt a Gazdasági bizottság előtt van. Több, mint 40 meghívottal ebben a teremben elemeztük ki magát a határozati javaslatot, ami az energiapolitikáról szól. Ott elhangzottak vélemények, ennek tudatában, tehát a kormányzati képviselők, ellenzéki képviselők is megközelítőleg azonos állásponton voltak az előterjesztést illetően.

Úgyhogy én úgy gondolom, anélkül, hogy befolyásolni kívánnám a bizottságot és az idejével szeretnék visszaélni, hogy egy nagyon rövid pár mondatos szóbeli kiegészítést várnánk a szakállamtitkár úrtól és ha a képviselőtársaimban mégis van olyan dolog, ami megakadt, arra itt még a bizottsági ülésen kitérnénk és azután döntenénk arról, hogy általános vitára alkalmasnak tartjuk-e az előterjesztést vagy sem.

Felsmann Balázs (GKM) szóbeli kiegészítése

FELSMANN BALÁZS szakállamtitkár (Gazdasági és Közlekedési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Valóban, délelőtt egy 3,5 órás vitát folytattunk erről a dokumentumról, és köszönöm elnök úr javaslatát, hogy ne kelljen megismételnem mindazt, amit elmondtam erről. De engedjék meg, hogy szóbeli kiegészítésben csupán az eddigi hat bizottsági ülésen felvetődött módszertani kérdésről ejtsek néhány szót, hiszen azt gondolom, hogy ezt fontos tisztáznunk azért is, hogy a Gazdasági bizottság, mint főbizottság ebben a vonatkozásban egyértelmű döntést tudjon hozni. Az előterjesztőt érte kritika azért, hogy a dokumentum háttéranyagként lett csatolva ehhez és maga a határozati javaslat csupán egy, a feladatokat felsoroló rövid 15 pontban szedett határozati javaslat formájában született meg. Ezt elmondtam személy szerint is más bizottságban is, illetve kollégáim is elmondták, hogy itt minket a korábbi hasonló dokumentum parlamenti elfogadása vezetett, hiszen 1993-ban is az akkori energiapolitikát egy mindösszesen 7 pontból álló, egy A4-es oldalon elférő határozattal fogadta el az Országgyűlés.

Ezzel együtt szeretném azt jelezni, hogy az előterjesztő oldaláról a dokumentum értelem szerűen szerves részeként megtartjuk azt a háttéranyagot, amelyet egyébként több körben, itt a Parlament falai között is több körben vitattunk meg, hiszen éppen a ma délelőtti energetikai albizottsági ülésen hangzott el, hogy a parlamentben először még tavaly június 26-án, szintén az energetikai albizottság előtt járt a dokumentum akkori verziója. Azt követően került sor a társadalmi vitára, azt követően véglegesítette a kormány az előterjesztést, és nyújtotta be az Országgyűlés részére.

Azt gondolom, nem kell most végigmennem ennek a dokumentumnak a főbb pontjain, azt önök megismerhették. Alapvetően, a hangsúlyait tekintve három pillér: az ellátásbiztonság, a versenyképesség és a fenntarthatóság pillére köré építkezik a dokumentum, és keretstratégiai jelleggel a cselekvés fő irányait, a cselekvés legfőbb lehetőségeit törekszik kijelölni a mindenkori kormányok és az energiapolitika formálói számára.

Rövid szóbeli kiegészítésként én most ennyit tennék hozzá. Kérdések esetén természetesen szívesen állok rendelkezésre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel együtt megkérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, észrevétel. *(Dr. Fónagy János jelentkezik.)*

Fónagy képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Kollégáim tájékoztattak a délelőtről, az ott elhangzottakat sem megismételteni, sem elmondani nem áll szándékomban. Ugyanakkor lévén, hogy az államtitkár úr említette az elmúlt hat bizottsági tárgyalást és döntést, a jegyzőkönyv számára engedtessek meg megjegyezni a szavazások eredményétől függetlenül - mert volt, ahol tartózkodásokkal nem ment át, volt, ahol kényszeredetten, a frakciófegyelem révén átment -, hogy én megnézegettem a jegyzőkönyveket, és erről az anyagról jót pártállásra tekintet nélkül nem mondtak. Tehát azért az elmúlt bizottsági ülések is megmutatták, hogy ezzel az előterjesztéssel valamilyen mélyebb gondok vannak.

A délelőtti elhangzottakhoz nekem egyetlen mondat hozzáfűznivalóm van, nevezetesen az, hogy ennél a hosszú időtartamra szóló koncepciónál - a koncepciók óhatatlanul hosszabb időre szólnak - a meghatározott stratégiai elemek közül, tehát ahol az ön által is említett három pillért igyekeznek kibontani, az én olvasatomból hiányzik az eszköz. A stratégiának, koncepciónak nemcsak céljai vannak, hanem eszközei is, és itt az eszközöket nem látom; nem látom sem a meglévő eszközökkel való elképzeléseket, sem az ezzel összefüggő kérdéseket. Úgyhogy én már most is szeretném jelezni, hogy ha valamilyen politikai szükségszerűségből ez mégis tárgyalásra kerül, akkor erre irányuló módosító javaslatokat adunk majd be, de a magam részéről azt indítványozom, a más bizottságok ülésén elhangzottakat is figyelembe véve, hogy ezt vonják vissza és dolgozzák át. Köszönöm szépen. *(Dr. Szanyi Tibor jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szanyi képviselő úr!

DR. SZANYI TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is tartózkodnék attól, hogy a délelőtt elhangzottak bármilyen ismétlését tegyük itt asztalra, ugyanakkor szeretném jelezni, hogy tartalmilag a magam részéről meglehetősen egyetértésben vagyok Fónagy képviselő úrral.

Ahogy azt az elnök úr délelőtt is meg talán még most is el fogja mondani, itt két dolog van. Az egyik egy határozati javaslat, amely lényegében feladatokat ad a kormánynak - van is bőven feladat -, és erről a határozati javaslatról, szikáran és csak erről a határozati javaslatról beszélünk. Maga az az anyag, amelyet a minisztérium hozzátcsatolt, az egy teljesen külön tészta, az nem tartozik a mostani szavazásunk tárgykörébe. Annál is inkább mondom ezt, mert egyrészt én sem nagyon hallottam se kormányoldalról, se ellenzéki oldalról senkit még akként, hogy bólogatóan, elismerően szólt volna erről az anyagról, mindenkinek rengeteg észrevétele, megjegyzése van, s a többi, tehát ez kiforrott anyagként, olyan anyagként, amely ennek az országnak a 2020-ig terjedő energiastratégiáját adná ki, semmiképpen nem kezelhető. Mondom ezt különös tekintettel arra, hogy össze lehet rakni vágylistákat, hogy most éppen ki mit gondol jónak, ki mit szeretne, de az én értelmezésemben is az a politika, hogy ezeket lehet csinálni, ebből én ezt tudom csinálni, és ehhez ezeket a forrásokat rendelem oda. Na, az egy stratégia. Így viszont, hogy a forrásoldal vagy az eszközoldal szinte teljes mértékig hiányzik, ez számomra egy nagyon komoly felkiáltójel.

Nem utolsósorban azt szeretném elmondani, hogy akkor is nagy hibát követünk el - és ez megint csak a délelőtt nagy tapasztalata, szinte mindenki szóba hozta ezt a távhő dolgot -, ha egy ennyire körmünkre égett, embereket ennyire méltatlan helyzetbe hozó ügyet, mint a távhőt, csak így érintőlegesen kezelünk. Amíg ez így van, addig, azt kell mondjam, még az a szándék is hiteltelen, hogy itt előre akarnánk lépni.

Én tehát azt javaslom, hogy magáról a határozati javaslatról döntsünk, ez a határozati javaslat pedig a későbbiek során legyen majd olyan, amely nagyon-nagyon kiadja a feladatot a kormánynak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Bencsik János jelentkezik.)* Bencsik képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Azért szögezzük le, hogy a délelőtti, három és fél órás eszmecserenek a lényege az volt, hogy a kormánypárti és az ellenzéki képviselők, valamint a megjelent szakmai szervezetek, de maguk az energiaellátásban részt vevők, befektetők, gazdasági szereplők is úgy nyilatkoztak, hogy az az anyag, amely a bizottság elé beterjesztésre került, nem alkalmas arra, hogy a nemzeti energiapolitikai stratégia alapját képezze. Egy.

Kettő: a vita során tisztázódott néhány dolog. Világossá vált - ahogy azt a szakállamtitkár úr is említette -, hogy a mai kormányülésen fogadták vagy fogadják el a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervet, amelyet 2007. június 30-áig kellett volna az Európai Unió számára benyújtani. Egy féléves késéssel ugyan, de talán akkor a mai kormánydöntés alapján ez biztosítottá válik. És ami a határozati javaslat-sorban szerepel, hogy: "Felkéri a kormányt, hogy készítse el a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervet és stratégiát.", az egy másik tervre vonatkozik, amely már 2020-ig igyekszik meghatározni az ország ez irányú feladatait és kötelezettségeit.

A távhőszolgáltatással kapcsolatosan valóban mindenki úgy nyilatkozott meg a délelőtti folyamán, hogy ez egy fontos kérdés, ezt kiemelten kell kezelni, ugyanakkor még egyszer le kell szögezni azt, hogy nem csak a már megbomlott szolgáltatói területen, ahol nagyon sokan kiváltak, és a szolgáltatást még igénybe vevő kicsiny létszáma miatt állami támogatással lehet szorgalmazni a bennmaradók biztonságos fűtésének a megoldását, és itt nemcsak erről van szó, hanem arról is szó van, hogy az a kormányzati támogatás, az az ablak, amely az elmúlt év végén megnyílt, az nem tesz különbséget a két szegmens között. Ez akár egy 20-22 ezres lakásállománnyal rendelkező, egybefüggő távhő-szolgáltatási piac megbontását, megbomlását is előidézheti, merthogy szektorsemlegesen lehetőséget biztosítanak azon pályázó lakóközösségek számára is, amelyek ma még egy meglehetősen nagy ellátási szervezet részeként vételezik a távhőenergiát. Tehát nagyon oda kell figyelni arra, hogy a késedelmes stratégiameghatározásnak nehogy az legyen a következménye, hogy a ma még egységes, mondhatni azt, hogy egészséges, megtartható távhő-szolgáltatási rendszerek széjjel hullanak, mert mire a stratégiából cselekvési terv lesz, addig nem lehet egyben megtartani ezeket az ellátási rendszereket.

A paksi üzemidő-hosszabbítással és az esetleges bővítéssel kapcsolatosan megfogalmazódott az albizottság ülésén az, hogy szükség lenne arra, hogy az esetleges alternatívák is kimunkálásra kerüljenek, az eddigieknél precízebben, pontosabban, annak érdekében, hogy a képviselők akár a bizottságokban, akár pedig a plenáris ülésen megalapozott döntést tudjanak hozni, amellyel kellő felkészültséggel tudnak menni a választóik elé is, és egy társadalmi vitát le lehet ebben a kérdésben folytatni.

A nemzeti éghajlat-változási stratégiával kapcsolatban pedig elhangzott annak a szükségessége nemcsak a részünkről, hanem érdekes módon éppen az energiatermelésben részt vevő gazdasági szervezetek és befektetők részéről, hogy nincs összhangban az európai uniós előírásokkal, nincs összhangban ez az energetikai koncepció a készülő nemzeti éghajlat-változási stratégiával. Szerencsés lett volna várni egészen addig, amíg ez a stratégia elfogadásra kerül, hiszen mint ágazati politika, ágazati stratégia, az energiapolitikának kell integrálódnia a nemzeti éghajlat-változási stratégiába. Köszönöm szépen.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót elnök úr. Valóban úgy van, ahogy Bencsik képviselőtársam mondta, többen délelőtt már egy elég részletes vita keretében tárgyaltunk erről a kérdésről és ott is azzal kezdtem, hogy a műfaját célszerű tisztázni ennek az előterjesztésnek. Az uniós terminológiában ez nemzeti energiapolitika. Tehát van egy európai energiapolitika vagy lesz, annak vannak bizonyos elfogadott részei és ezt úgy fogják az unióban nevezni, akárhogy is mondjuk mi, hogy nemzeti energiapolitika, tehát ennek megfelelően érdemes talán a címét is, meg a felépítését is kicsit átalakítani. A felépítésében - úgy gondolom, hogy - előre kellene, hogy kerüljenek azok a legfontosabb célok, irányok, ami egy ilyen tizenegynéhány éves időtartamban meg kell, hogy határozza a magyar energiapolitikának a gerincét. Ezek között a legfontosabb az ellátásbiztonság, a versenyképesség, fenntarthatóság, környezetvédelmi szempontok között az optimalizálásnak a megtalálása. Ugyanis az ellátás biztonsága, ahogy Podolák elnök úr kiemelte az energetika albizottság ülésén, meghatározó fontosságú a lakosság számára, de ugyanakkor a gazdaság szereplői számára is hasonló lényeges versenyképességi tényező. Amit versenyképességnek mondunk, abban sokszor az árat gondoljuk, hogy minél alacsonyabb áron tudjuk biztosítani ezt a stabil energiaellátást. Ez viszont felveti azt a kérdést, hogy a környezetvédelmi szempontok, klímaváltozási szempontok oldaláról milyen ártóbbltetet tud vállalni a hazai energetika az alternatív energiaforrások kifejlesztése, rendszerbe állítása területén. Én is azt hiszem, hogy nagyon fontos a rendelkező részben, hogy a célok megfogalmazása után milyen feladatokat szab az Országgyűlés az energiapolitika keretében a kormánynak, a takarékosagra, energiahatékonyságra vonatkozó részek, illetve ami a hazai villamosenergia-ellátásnak az egyik elfogadott pillére, a Paksi Atomerőmű kapacitásainak megújításához kapcsolódó előkészítési, jogi szabályozási feladatoknak az ellátását. A távhő tekintetében ez egyszerre a fenntarthatósági és energiahatékonysági kérdés, amire egyértelműen az unió direktíváival összhangban lévő lépéseket kell hozni a kormánynak, mert már eddig is tett ilyeneket.

És végül még egy rész: felmerült a délelőtti bizottsági ülésen, hogy mennyi értelme van még most a vitának. Én azt hiszem, hogy most van igazán értelme a vitának, mert most fogja a végső tartalmát és alakját elnyerni ez az előterjesztés. Köszönöm.

ELNÖK: Latorcai alelnök úr.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Meghívottak! A délelőtti vita után úgy gondolom, hogy akik azon részt vettek, szakmai szempontból is alaposan kielemezték ennek az előterjesztésnek az előnyeit, hátrányait, tarthatóságát, illetve azon részeit, amelyeken változtatni kell. Józsa István a vita során tett megállapításokat és az utána szűkebb körben tartott véleményegyeztető megbeszéléseknek a rezüméjét foglalta itt össze. Valóban erről van szó: szét kell választani az anyagot, ahogy Szanyi Tibor mondta, részben az országgyűlési határozati javaslatra, amely ténylegesen meghatározza a feladatokat. Az elérendő célok függvényében, amelyeket a kormánynak kell adni. Már más is említette, hogy a szóba jöhető eszközök felhasználásával. Egyetlen egy terület azonban kimaradt a Józsa képviselőtársam mondandójából, hogy a fogyasztó szempontjából az elérhető és megfizethető árak. Mert hiszen ez - én úgy gondolom - a mai magyar valóságban az a szempont, amelyet nekünk feltétlenül a szemünk előtt kell tartani. Tehát amikor Szanyi Tibor is fogalmazott, két dologról van szó, valóban így van. Úgy gondolom, ma abban a furcsa és talán kicsit ellentmondásosabb helyzetben vagyunk, hogy a konszenzus megteremtéséhez közelebb állunk az országgyűlési határozat vonatkozásában, mint az azt alátámasztó szakmai anyagban. Vitathatatlan, hogy csak akkor tudunk egy egyértelmű és koherens országgyűlési határozatot elfogadni, hogy ha az ahhoz kötődő szakmai anyag is kiegészül. Egyetértek Józsa István azon mondatával, hogy ez legyen energiapolitika, hazai vagy nemzeti energiapolitika 2008-2020, hiszen 2007-re

vonatkozóan már nem tudunk mondani érdemit. Az már mögöttünk van, az már megtörtént, annak legfeljebb csak a konzekvenciáit tudjuk levonni. Viszont ezt az anyagot át kell dolgozni és nem igazán szeretném, ha ez a munka a bizottságra hárulna. Volt már erre példa.

Ezért is fogalmaztam délelőtt, hogy vannak fenntartásaim, hogy nem vagyunk-e már a 24. órában és annak is az utolsó percében, de amennyiben a kormánypárti képviselők is így látják, hogy ezt egy megfelelően kézben tartott, de nem gyorsított folyamatban tudjuk a parlament előtt tárgyalni, akkor minden további nélkül látok arra lehetőséget, hogy létrejöjjön és kidolgozásra kerüljön az a nemzeti energiapolitika, amelyik, valóban koherensen támasztja alá ezt az országgyűlési határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván még valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* A bizottsági tagokon kívül két személynek adnánk meg a hozzászólás lehetőségét. Nem több, mint 3,5 percben.

SEE TRANSLATION IN APPENDIX 7!

BELICZAI ERZSÉBET (Levegő Munkacsoport): Köszönöm szépen a szót. Azt szeretném mondani, hogy a nemzeti energiapolitika meghatározása tulajdonképpen nem lehet egy szektornak vagy egy minisztériumnak a feladata, mert így óhatatlanul is csővégi, az igényeket megpróbálja kielégíteni. Sokkal fontosabb lenne, pontosan tekintettel arra, hogy ez a koncepció 2020-ig szól és ezalatt legalább két olyan ciklus lesz, amikor óriási pénzek érkeznek az országba. A mostani ciklusban 8 ezermilliárd forint, a következőben még nem ismert, hogy mekkora fejlesztési pénzek kerülnek az ország vérkeringésébe. Tehát az lenne szükséges, hogy megvizsgálják először, hogy az energia iránti szükséglet, az optimális hatékonyság megtalálásához milyen vízügyi politikát, településpolitikát, költségvetési politikát lehetne iránymutatóan használni. Tehát, hogy ezekre épülve kellene és ezeknek az ismeretében is egy vezérfonal mentén megcsinálni az energiapolitikát, mert akkor azok a helyes célok, amik itt elhangzottak, a versenyképesség, az ellátásbiztonság, illetve a környezeti szempontok, sokkal könnyebben érvényesülnek. Tehát nem csővégi módon, hanem szerkezetbe, a gazdasági és egyéb, említett szerkezetekbe belenyúlva, és azokat megfogva kellene megcsinálni, és ehhez természetesen megfelelő a gazdasági minisztérium koordinálása a többi szektor bevonásával. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Dr. Szaniszló Mihály jelentkezik.)* Szaniszló úr! *(Dr. Szaniszló Mihály a tárgyalóasztalhoz ül.)* Amíg Szaniszló úr leül, azért szeretném elmondani önnek, hogy az egy dolog, valakinek elő kell terjesztenie, és az a valaki a gazdasági minisztérium, de a parlament fogja elfogadni, ahol az egész nemzet érdekének kell érvényesülnie - és ez egy lényeges szempont ebben a kérdésben. Tehát mint minden törvényt, valamelyik szakterületnek kell előterjesztenie, de utána az a törvény már nem azé a szakterületé, ha a magyar nemzeté.

DR. SZANISZLÓ MIHÁLY (Ipari Energiafogyasztók Fóruma): Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. Az IEF, az Ipari Energiafogyasztók Fóruma megvizsgálta az energiapolitikát és az Európai Bizottságnak az energiacsomagját. Gyakorlatilag azt tudjuk megállapítani, hogy azt az energiacsomagot, amelyet az Európai Bizottság előterjesztett, felhasználva ezt a koncepciót igyekezett annak megfelelő tartalommal megtölteni, de sajnos azt kell mondanunk, hogy az IFIEC, amely az EU 27-ek fogyasztói szervezete, rögtön az energiacsomag megjelenése után sajtóközleményt adott ki, amelyben kifejtette, hogy ezzel az energiacsomaggal nem ért egyet, a fogyasztók számára az mindenképp versenyképesség-romlást okoz. Az IEF-nek ugyanez a véleménye - egyébként az IFIEC tagja vagyunk.

A határozati javaslat alapján a hazai fogyasztóknak, elsősorban a szabadpiaci fogyasztóknak kellene viselniük minden új erőmű, egyéb fejlesztés támogatásának a költségét. Javasoljuk, hogy ezt vizsgálják felül, a támogatásokat a szereplők között valahogy meg kellene osztani hosszú távon. A jelenlegi koncepció a versenyképesség javítása helyett fokozatos versenyképességi csökkenést eredményezne. Mindezek alapján az IEF a jelenlegi koncepciót és a határozati javaslatot nem tartja alkalmasnak arra, hogy a bizottság elé kerüljön megvitatásra, ez a véleményünk. Úgy gondoljuk, ez sokkal nagyobb jelentőségű, mint hogy ezt gyorsan át kellene nyomni. Egy 2020-ig tartó, sőt, a korábbiak még 2030-ig szóló anyagnak tekintették ezt, tehát megér ez annyit, de nem elsősorban ezért mondjuk ezt, hanem mert olyan terhekkel feszítené meg ezt az időszakot, amit véleményem szerint vagy véleményünk szerint nem lehetne megoldani, hogyha az energiapolitikát nem lehet egyértelműen és gyakorlatilag konszenzussal elfogadni. Ez az egyetlen olyan dolog, amely ezt megérdemli.

A részletes észrevételeket nem mondom el. Mellékeltük az anyaghoz az IFIEC sajtótájékoztatóján elhangzottakat angolul és magyarul is. Nagyon javaslom elolvasni, rendkívül tanulságos, hogy hogy látják

Európában az energiapolitikát, az energiacsomagot a fogyasztók, akik végül is a számlát fizetik. Köszönöm szépen. *(Dr. Latorcai János jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm. Latorcai alelnök úr, utána pedig egy rövid összefoglalóra a szakállamtitkár úr következik.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Akkor most mondom el, amit akartam, bár ezt a szavazás előtt szerettem volna elmondani. Egyértelműen konkretizáltuk itt az álláspontokat, és úgy ítéljük meg, mint említettem, hogy annak ellenére, hogy a határozati javaslat élesen elkülönül ettől az anyagtól, és hogy a határozati javaslat kapcsán sokkal hamarabb meg fogjuk találni vagy sokkal inkább lehetőséget látunk megtalálni a konszenzust, mint maga az azt alátámasztó, a minisztérium által elkészített anyag kapcsán, ezért mi semmiféleképpen nem tudjuk azt elfogadni. De nem utasítjuk el, tartózkodni fogunk, amivel arra szeretnék lehetőséget adni, hogy egy megfelelően elnyújtott eljárás keretében, majd a módosító javaslatok és a végszavazás eredményeképpen egy olyan energiapolitika álljon elő, amely valamennyiünk számára alkalmas 2020-ig az önálló nemzeti feltételek biztosítására.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Akkor egy rövid választ kérnék.

Felsmann Balázs (GKM) válaszai, reflexiói

FELSMANN BALÁZS szakállamtitkár (Gazdasági és Közlekedési Minisztérium): Csupán egyetlen dologra szeretnék reagálni, hiszen többen felvetették a képviselő urak közül, arra, hogy módszertani szempontból kell végiggondolni, hogy mi ez az anyag. Azt gondolom, az előterjesztő ezt végiggondolta. Ezt az anyag címe is tükrözi. A koncepció és a stratégia között valóban pontosan az a különbség, amit itt a képviselő urak is megemlítettek: a koncepció célja, hogy kijelölje a cselekvés legfontosabb irányait. Egyébként az Európai Unióban ezeket jellemzően "policy"-nak szokták mondani, mi azért használtuk a "koncepció" szót, hogy a magyar "politika" fordításhoz képest ez energiapolitika koncepció, ha az előterjesztés címét is megtekintik, akkor az erről szól. A koncepció nem egyenlő a stratégiával.

A kormány a saját munkatervében lefektette, és végre is hajta azokat a lépéseket, amely területen véleményünk szerint stratégiaalkotásra van szükség. Nagyon helyesen világítottak rá arra, hogy a stratégia a célok eléréshez vezető utakat is be kell hogy mutassa, és be kell hogy mutassa azokat az eszközöket is, amelyeket a kormány igénybe vesz ahhoz, hogy ezeket a célokat el tudja érni. Erről szól egyébként az az előterjesztés, amely a kormány előtt van Megújuló energiastratégia címen, és erről szól az az előterjesztés is, amely energiahatékonysági cselekvési tervként ma elfogadásra került. Valamint erről fog szólni az, amire Bencsik képviselő úr is utalt, amit én a délelőtti vitában jeleztem, hogy mi most a cselekvési tervet egy korábbi EU-irányelv szerint 2015-ig készítettük el energiahatékonysági szempontból, de látva az Európai Unió belüli politikai deklarációt a 2020-as célérték vonatkozásában, ami az energiahatékonyságot célozza meg, úgy gondoltuk, hogy a feladattervbe - és erre utalt a 4. pont kapcsán - be kell vennünk azt az elemet, hogy a kormány készítsen egy ugyanilyen időtávra vonatkozó stratégiát, amely 2020-ig vizsgálja az eszközöket, amelyekkel ezeket a célokat képesek vagyunk elérni.

Azt gondolom, hogy egy koncepción nem lehet számon kérni olyan elemeket, amelyeket egy stratégián nagyon helyesen számon kell kérni. Egy cselekvési terven nem lehet számon kérni olyan elemeket, amelyeket egy koncepción számon lehet kérni. Nyilvánvaló, hogy ha ilyen szintű különbség van abban, hogy ki mit szeretne látni ebben a dokumentumban, akkor nagyon messze lesz az a megalapozó dokumentum attól, hogy abból egy konszenzusos, a parlamenti határozatot alátámasztó háttéranyag születhessen. Az előterjesztő - aki egyébként nem a Gazdasági és Közlekedési Minisztériumot, hanem immáron, a kormány döntését követően a kormányt képviseli - a kormány álláspontját ismertette azt tudja mondani, hogy a kormány ebből kiindulva, jelezve ebben a dokumentumban, hogy hol van tere az állami beavatkozásnak, és milyen módon van annak tere, kíván azon részterületekre konkrét, az adott területet bemutató stratégiákat alkotni; illetve ezeket nem csak kívánja megalkotni, mert ahogy említettem, az általunk leginkább kritikusnak tartott területeken, a megújuló és az energiahatékonyság területén ez a munka immáron a végéhez közeledik, hiszen mindkét dokumentum, ahogy említettem, a kormány asztalára került. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Tisztelt Bizottság! Vettem a fáradságot, hogy az 1993. évi energiapolitikát, amelyet a Magyar Országgyűlés elfogadott, és annak a határozatát is átolvassam. Rendkívül tanulságos volt, nagyon sokat mondott, sok

élményt ébresztett fel bennem azzal kapcsolatban, ami abban az időben, még a privatizáció előtti időszakban történt, és érzékelhető volt, hogy milyen döntés előtt állt az ország akkor, és milyen pályát kell kijelölni az energiapolitika területén. Könnyebb is és nehezebb is volt az az előterjesztés, de azt kell mondani, hogy a lényege ennek a dolognak, amelyet Latorcai miniszter úr vett akkor a kezébe, és vitt végig, az kiállta az idő próbáját, és napjainkig elégséges útmutatást adott arra nézve, hogy Magyarország energiapolitikáját hogy alakítsuk, hogy melyek a fő csapásirányok, melyek az irányok.

Teljesen egyértelmű - és még egy gyakorlati dolgot hadd osszak meg képviselőtársaimmal, én közel hat éve veszek részt az energiapolitika különböző vitás szakaszaiban és azt tapasztaltam - hogy minél többet veszek részt rajta, minél több szervezet kerül bevonásra, annál ellentmondásosabbá vált az energiapolitika megfogalmazása. Hiszen minden egyes érdekszféra megjelenítette a saját önálló, általa egyedinek, de megkerülhetetlennek tartott véleményét és ez jelenik meg a napjainkban is mindenkori kritikával. Nem akarok teljes mélységében belemenni ebbe a kérdésbe, hiszen, ha csak a megújuló energiákat néznénk meg, ami azelőtt néhány mondat volt a '93-asban, most pedig egy lényegi és meghatározó elem, ha csak ezt elemeznénk ki, hogy mit akarunk ezen a pályán, milyen ösztönzőket, visszafogókat, milyen irányokat akarunk kijelölni, akkor napokig tudnánk vitatkozni és úgy állnák fel az asztaltól, hogy senki nem ért egyet.

Tehát éppen ezért úgy gondolom, hogy a legfontosabb feladat, és ez megjelent a vitákban itt a parlamentben is, hiszen emlékezzetek rá, hogy másfél éve teljesen jogosan marasztal el minket az ellenzék, hogy miért nincs az energiapolitika elfogadva. Hogy lehet az, hogy meghozzuk közben a villamosenergia-törvényt, liberalizáljuk a teljes piacot, meghozzuk három héten belül a gázliberalizációnak a továbblépését és nincs energiapolitikánk? Hogy lehet az, hogy először meglépjük e két fontos törvényt - üvegházhatásról, CO2-ről, meg a többről nem is beszélve - és majd a végén egy díszbojtként hozunk egy energiapolitikát? Soha nem tudnánk időben energiapolitikát csinálni, soha nem lenne az az áldott jó állapot, amikor mindenki azzal egyetértene. Ezért az országgyűlési képviselők felelőssége, hogy vita során alakítsanak ki egy olyan közös, konszenzusközeli álláspontot, ami alapján fel lehet építeni Magyarországnak - és elfogadom, hogy nem 2007, mert ment az eszetlenkedés, hanem 2008 és 2020 közötti időszaknak - azt az energiapolitikáját, amit megközelítőleg el tudunk fogadni. Tisztelettel arra szeretném kérni a Gazdasági bizottság tagjait, hogy ezt vegyék figyelembe, hogy az országnak szüksége van erre. Ki kell jelöljük az irányokat, hogy mit akarunk megújuló energiában, hogy akarjuk a gázfüggőségünket csökkenteni, mit akarunk a villamos energia területén, mennyi nukleárist, mennyit kapcsolt energiát akarunk, hogy akarjuk a fogyasztóvédelmet előtérbe hozni, mit akarunk a távfűtésnél, az egyéb területeken. Ezt a határozatban olyan formában meg lehet fogalmazni, ami tulajdonképpen - ha nem is étlapként, de - egy kötelező direktívaként kell, hogy hasson, mivel országgyűlési határozat a kormány felé. Én úgy gondolom, hogy erre képesek vagyunk a vita során, hogy erre a megnyugtató álláspontra eljussunk, és igen, legyen egy ilyen nemzeti energiapolitikai koncepcióink, amiben a jövőben együtt tudunk dolgozni.

Határozathozatal

Ezek után szavazásra teszem fel. Aki általános vitára alkalmasnak tartja az előterjesztést, kérem, szavazzon. *(Szavazás.)* Tizenhárom. Ellene? *(Szavazás.)* Nincs. Tartózkodott? *(Szavazás.)* Kilenc. Ki kíván előadó lenni? Józsa István lenne a többségi előadó, Latorcai alelnök úr pedig a kisebbségé. Egyetért ezzel a bizottság? *(Szavazás.)* Igen. Köszönöm szépen. Ezt lezártuk. A jövő hét kedden délelőtt valahol az első napirendi pontok között lesz a plenárison. *(Dr. Józsa István: Ügyrend!)* Én kérek egy perc szünetet és az ügyrenddel folytatjuk utána.

(A bizottság egy perc technikai szünetet tart.)

ELNÖK: Tessék, megadom a szót Józsa képviselő úrnak.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Azt szeretném javasolni, hogy a 2. és a 3. napirendi pontot, tekintettel arra, hogy ugyanaz a téma, csak két külön időszak, összevontan tárgyalja a bizottság.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a bizottságot, van-e ellenvélemény? *(Nincs jelentkező.)* Akkor egyetértünk. Összevontan tárgyaljuk ezeket a napirendi pontokat. Megkérdezem a kormányt, van-e szóbeli kiegészítése.

A kis- és középvállalkozások 2003-2004. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről szóló jelentés (J/94. szám) (Általános vita), a kis- és középvállalkozások 2003-2004. évi helyzetéről, gazdálkodási

feltételrendszeréről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám) (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

Leskó Tamás (GKM) szóbeli kiegészítése

LESKÓ TAMÁS (Gazdasági és Közlekedési Minisztérium): Köszönöm szépen elnök úr. Előzetesen a bizottság titkárságával azt egyeztettem, hogy Egyed Géza jöjjön el ide szóbeli kiegészítést tenni, azonban tekintettel arra, hogy Egyed úrral kettő óra utáni időpontot egyeztetek és sajnos most nem ért rá, ezért én lennék a szóbeli előterjesztő.

Itt két jelentésről van szó, mindkettő a 2004. évi XXXIV., a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény alapján készítettük el és nyújtottuk be az Országgyűlés elé. A két jelentést már tárgyalta a bizottság albizottsága, úgyhogy csak a leglényegesebb kulcsmomentumokat szeretném kiemelni ezekből a jelentésekből. Egyrészt a kis- és középvállalkozások helyzetét tekintve elmondhatjuk azt, hogy Magyarországon az elmúlt években nagyjából azonos darabszámban voltak jelen a vállalkozások, 900 ezer regisztrált vállalkozásról beszélhetünk Magyarországon, amelyeknek azonban nagyjából az egynegyede nem működik, hanem csak körülbelül háromnegyede, ami nagyságrendileg 700 ezer vállalkozást jelent. 2006-ban ez a 700 ezer vállalkozás kismértékben csökkent, úgyhogy 677 ezer vállalkozás működött Magyarországon. A vállalkozások között a kis- és középvállalkozások majdnem az összeset jelentik, tehát a működő vállalkozások 99,8 százaléka az, ami mikro-, kis- vagy középvállalkozás és alig 2 ezrelék az, ami nagyvállalat. Ennek ellenére a kis- és középvállalkozások gazdasági teljesítménye bizonyos szempontból hatékonyságbeli különbségek ellenére elmarad a nagyvállalatoktól. Ez a szektor, ez a foglalkoztatottak 72 százalékának ad munkát, tehát a magyarék nagyvállalati kör ad a 28 százaléknak megélhetést, a bruttó hozzáadott értékből való részesedése a kis- és középvállalkozásoknak 52 százalékos mértékű és hogy ha az árbevételnek a realizálását nézzük, akkor azt mondhatjuk, hogy a nagyvállalati szektor realizálta az összvállalati szektor árbevételének a 40 százalékát, a középvállalkozások körülbelül a 20 százalékát és a mikro- és kisvállalkozások a maradék 40 százalékot.

Az elmúlt időszak leglényegesebb fejleménye az, hogy jelentősen javult a kis- és középvállalkozások banki finanszírozáshoz való hozzáférése. Míg a '90-es évek végén, a 2000-es évek elején nehezen tudtak csak a vállalkozások hitelhez jutni, mostanra szerencsére ez a tendencia megfordult és a kereskedelmi bankok azok, akik versengenek a vállalkozások kegyeiért. Ez részben annak köszönhető, hogy a kis- és középvállalkozások termelékenységé, hatékonysága javult, tehát kedvezőbb ügyfelei tudnak lenni a bankoknak, mint korábban voltak, másrészt a bankok esetében is nőtt a verseny. A jó nagyvállalati ügyfelek elfogytak és a portfólió bővítését úgy tudják a bankok növelni, hogy a kis- és középvállalkozásoknak is egyre több hitelt nyújtanak. Emellett természetesen kedvezőbb kockázatkezelési, informatikai és egyéb más technikák is segítik azt, hogy az alapvetően kisebb összegű, ám de nagyobb kockázatú hitelfelvételi igényelésekre jelentkező kis- és középvállalkozások szempontjából dinamikusan nőhetett a hitelállomány.

1999 óta vannak kimutatásaink a kisvállalkozások banki hitelállományával kapcsolatban és azt mondhatjuk, hogy 2006-ra a kkv-k hitelállománya meghétszereződött. Ezen kívül a kisebb méretű vállalkozások hitelállománya az átlag fölötti mértékben tudott nőni, tehát a mikrovállalkozások hitelállománya a nyolcszorosára, a kisvállalkozások hitelállománya pedig csaknem 9-szeresére tudott nőni. Ezt azt jelentette, hogy 2006 végén 3600 milliárd forintos hitelállománnyal tudtak rendelkezni a vállalkozások.

A Gazdasági és Közlekedési Minisztérium immáron 10 éve végez egy kérdőíves felmérést, amely 2 ezer vállalkozás megkérdezésével reprezentatív módon próbálja megtudakolni azt, hogy a vállalkozások mely tényezőket tekintik az ő működésük szempontjából a legfőbb akadályoknak, melyek azok a tényezők, amelyek a leginkább befolyásolják az ő működésüket. Ez alapján a kérdőíves felmérés alapján azt mondhatjuk, hogy az erőforrásokhoz és ezen belül a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés hátraszorult, tehát egyre kevésbé jelent akadályt a cégeknek - ez nyilván összhangban van az előbb említett banki finanszírozási gyakorlat kedvező változásával. Továbbra is erős akadályozó tényezőnek látják a piaci versenyt - mindaddig, amíg ez nem tisztességtelen verseny, hanem tisztességes keretek között működő verseny, addig úgy gondoljuk, hogy egy piacgazdaságban ez természetes. És sajnos az elmúlt időszakban egyre több vállalkozás említi meg akadályozó tényezőként, nehézségként a kiszámíthatatlan jogi szabályozás alakulását, illetve a magas adó- és járulékterheket.

Ennek megfelelően mind a kormányzati, mind a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium által koordinált gazdaságpolitikának a fő motorja az elmúlt időszakban leginkább a vállalkozóbarát működési környezet megteremtésére irányult. 2006 végén Üzletre hangolva program néven indítottunk egy új programot, amelynek a keretében vállalkozók, vállalkozói érdekképviseleti szervezetek megkeresésével, nagyjából 400 beérkezett javaslatból állítottuk össze azt a programot, amely nemcsak a GKM-et, hanem a Pénzügyminisztériumot, az igazságügyi minisztériumot és más minisztériumokat is érintően az üzleti környezet szabályozásában, a kedvező működési feltételek megteremtésében nyújt segítséget. Ezek között a beszámoló is tartalmazza, hogy részben a cégadminisztráció, az elektronikus cégbejegyzések, részben az adóadminisztráció, itt is elsősorban az elektronikus adóbevallás területén sikerült eddig jelentőset előrelépni, de úgy gondolom, 2008-ban, sőt a következő években is jelentős feladatok hárulnak még ránk.

A két vizsgált beszámoló, tehát a 2002 és 2006 közötti négyéves periódusnak a vállalkozásfejlesztési politikáját állami szempontból, kormányzati szempontból egy 2002-ben elfogadott középtávú kormányzati stratégia, az úgynevezett Széchenyi vállalkozásfejlesztési program határozta meg. Ennek a programnak a végrehajtását látják ebben a programban. 2007-től egy új középtávú kormányzati stratégiánk van, ezt 2007 elején koncepcióként, 2007 végén pedig stratégiaként fogadta el a kormány. A kitekintése ennek a stratégiának az Európai Unió tervezési periódusához igazodva 7 éves, tehát 2007-től 2013-ig tart.

Az új kormányzati politikában igyekeztünk levonni a tanulságait a korábbi programoknak. Ezek alapján elsősorban a szabályozási környezet megfelelő megteremtésére, a finanszírozási források biztosítására, a vállalkozói tudás gyarapítására, valamint a vállalkozói infrastruktúra fejlesztésére szeretnénk a hangsúlyt fektetni.

Előljáróban összefoglalóan ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Dr. Józsa István jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa képviselő úr!

Hozzászólások

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném tájékoztatni a gazdasági bizottság jelen lévő tagjait, hogy a tegnapi nap folyamán a tárgyban illetékes vállalkozás- és kutatásfejlesztési albizottság egy nagyon tartalmas vita keretében tárgyalta ezt a két előterjesztést, és végül is arra a többségi véleményre jutott, hogy elfogadásra javasolja a gazdasági bizottságnak, hogy terjesszük azt a parlament elé. Azzal együtt javasoljuk ezt, hogy az előterjesztő részéről is hangsúlyozásra került, hogy ez a jelentés egy sokkal szélesebb felmérés, egy sokkal nagyobb kutatási anyag, statisztikai anyag eredményeként kerül az Országgyűlés elé, ami azt is jelenti, hogy az áttekinthetőség, javult ennek a területnek a transzparenciája, áttekinthetősége; ugyanakkor jelentősen bővült - elsősorban az uniós forrásoknak köszönhetően - annak a vissza nem térítendő támogatásnak, fejlesztési forrásnak a mértéke, amely az első nemzeti fejlesztési terv idején, tehát 2004 és 2006 között közel 200 milliárd forintot tett ki a KKV-k területén, a következő uniós tervezési időszakban, 2007 és 2013 között pedig az Új Magyarország Fejlesztési Terv különböző ablakaiban megközelítőleg 800 milliárd forint fejlesztési forrást biztosít.

Ugyanakkor természetesen ez az a terület, amelyhez mindenkinek van észrevétele, és amely kapcsán mindenki úgy érzi, hogy a mindenkori kormánynak többek kellene tennie. Viszont azzal, hogy 2004-ben csatlakoztunk az Unióhoz, a szektorsemlegesség követelménye alapján, tehát hogy külön állami beavatkozásra nincs mód, a fejlesztéspolitika az, amelyen keresztül a gazdaságpolitika támogatni tudja a KKV-szektor, kitekintve a foglalkoztatási kérdésekre is. Ahogy elhangzott, a foglalkoztatás 70 százalékát ez a szektor biztosítja, ezáltal a szakképzés, a képzés vonatkozásában nagyon komoly igénye van, és igen öröndetes, hogy a banki finanszírozás területén egy ilyen jelentős előrelépés történt, hogy ma már KKV-k kegyeiért vagy a velük mint üzleti partnerekkel kötendő szerződésekért hajtanak a bankok. Ez azt jelenti, hogy ez a szektor egyre inkább kezdi megtalálni a helyét a piactudásban, és élni tud az uniós tagságunk adta lehetőségekkel.

Mint az albizottság elnöke szeretném még egyszer tolmácsolni, hogy a kiosztott előterjesztésnek megfelelően javasoljuk a gazdasági bizottságnak, hogy fogadjuk el ezt a jelentést. Köszönöm szépen. *(Szatmáry Kristóf jelentkezik.)*

ELNÖK: Szatmáry Kristóf!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Nekem némileg más javaslatom volna ezzel kapcsolatban. Sajnálom, de egy kommunikációs fórum miatt nem tudtam részt venni a tegnapi ülésen, mert én ott is szívesen elmondtam volna, hogy egyrészt nagyon jó, hogy ez az anyag a parlament előtt van, másrészt viszont ez az anyag elég féloldalas. És ezzel kapcsolatban engedjenek meg csak két példát elmondanom!

Az egyik példa az, hogy míg az anyag viszonylag részletesen, akár ilyen 10 milliós nagyságrendben is szól különböző támogatási formákról, addig egyetlenegy mondat nincs benne például a 2006. évben bevezetett megszorítások okozta 400 milliárd körüli, a vállalkozókkal kapcsolatos elvonásokról - most sorolhatnám itt az eva megemelésétől kezdve az elvárt adón át a minimálbér kétszerese után fizetendő járulékokig a problémaköröket. Erről az egésztől az anyag nagyon szemérmesen hallgat. De ugyanígy megemlíthetném azt a problémakört, amelyet az anyag egyáltalán nem tárgyal, a körbetartozások problémakörét, amelyről tudjuk, hogy az egyik legnagyobb problémája a magyar vállalkozásoknak.

Én azt érzem, hogy ez az anyag egy picit olyan jelleggel került ide - főleg, hogy itt 2003-2004-es jelentésről is szó van -, hogy itt kvázi próbáljuk meg kipipálni ezt a kormányzati kötelezettséget a KKV-szektor helyzetéről szóló jelentés tekintetében. Nagyon nem tartanám szerencsésnek azt, hogy egy ilyen fontos kérdéskörnek, ha már a parlament elé kerül, akkor lényegében a mai nappal együtt jövő hét keddig le is záruljon az általános vitája ennek a témának, és onnantól kezdve valóban csak egy kormányzati feladat kipipálásaként lenne értelmezhető. Azt kérem a bizottságtól, azt kérem a kormánypárti képviselőktől, hogy ezt fontolják meg. A részletekbe most nem mennék bele, bár nagyon sok észrevételem lenne; elég csak talán arra utalnom, hogy a jelentést, amint mondtam, egyrészt féloldalasnak tartom, ugyanakkor van benne egy-két olyan statisztika, amelyet Józsa képviselő úr is megemlített, amely azért rámutat egy-két nagyon negatív tendenciára. Elég, ha itt csak arra utalok, hogy a 2005-2006. évben a KKV-k foglalkoztatási potenciálja mintegy 60-70 ezer fővel csökkent, ami a korábbi évek tekintetében egy nagy fordulat. De nagy fordulat állt be a KKV-k tekintetében egyébként - ahogy arról az anyag is szól - a közbeszerzések területén is, ott is jelentősen veszített a pozícióiból ez a szektor az értékalapot figyelembe véve. De a bruttó hozzáadott érték tekintetében is ezen négyéves időszak alatt a kis- és középvállalkozói szektornak a korábbi pozitív növekedést felmutatni képes adatai megváltoztak, negatívba fordultak át. Azt gondolom, ezzel a kérdéskörrel érdemes lenne részletesebben foglalkozni és az lenne a tiszteletteljes kérésem, javaslatom, hogy nem tudom, hogy milyen ügyrendi megoldása van annak, hogy ne zárjuk le a vitát jövő héten kedden ez ügyben. Kezdjünk el róla beszélni. Én például nagyon kíváncsi lennék, sajnálom, hogy ezen a bizottsági ülésen volt egy kis félreértés, de a szakmai szervezetek véleményét, a kamarákét, a különböző kisvállalkozói szervezetek véleményét nagyon kíváncsian odatenném az anyag mellé és kiegészítést is el tudnék képzelni az anyaghoz. Egy szó mint száz, kérném az elnök urat, hogy valamifajta megoldást találjunk arra, hogy kerüljön a parlament elé, de ne kerüljön lezárásra a vita a jövő héten kedden, mert akkor lényegében komolyabb előrelépést nem fogunk az ügyben elérni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pontosan értem, hogy mit mond Szatmáry képviselő úr, egyetlen egy dolgot tudok ebben javasolni, ami talán megoldható és a Göndör képviselő úrra nézek, aki a Házbizottságnak a nagy vetélkedője, hogy azt meg tudjuk tenni, hogy egy héttel később induljon a parlamenti elfogadása ennek és addig Szatmáry képviselő úr begyűjti ezeket az anyagot, hogy el tudja mondani. Erre van lehetőség. 2003-4-ről beszélünk és pontosan tudjuk, hogy fontos elmondani azt, hogy akkor milyen történések voltak, de most 2007-8-ban le tudjuk ennek vonni a következtetéseit, amire mód és lehetőség van a parlamentben. Biztos, hogy a képviselő úr részéről el fog hangzani. Itt személyes kéréssel fordulok Göndör képviselő úrhoz, hogy ha lehet, ne a jövő héten, hanem az azt követő héten kerüljön a parlament napirendi pontjára és ez egy közbülső állapot volt.

Határozathozatalok

Mindezek után azt javaslom a tisztelt bizottságnak, hogy a 2/a napirendi pontról úgy kell szavaznunk, hogy általános vitára alkalmas-e vagy sem. Aki egyetért azzal, hogy általános vitára menjen, kézfelemeléssel szavazzon. *(Szavazás.)* Tizenhárom igen és kilenc tartózkodással általános vitára alkalmasnak tartjuk. Kívánunk-e többségi véleményt mondani? Józsa képviselő úr mondja a többségit és Szatmáry képviselő úr a kisebbségit.

A b) napirendi pontnál, ahol önálló indítványt nyújtunk be ennek a minőségéről, amelyet a kisvállalkozási albizottságunk megtárgyalt, ki támogatja az általános vitát? *(Szavazás.)* Tizenhárom igen, kilenc

tartózkodással a bizottság az önálló indítvány benyújtásával egyetértett.

A 3/a napirendi pont a kis- és középvállalkozások 2005-2006. évi jelentéséről. Az általános vitára alkalmasságról döntünk. Aki támogatja? *(Szavazás.)* Tizenhárom igen, kilenc tartózkodás. Többségi véleményt Józsa képviselő úr, a kisebbségi Szatmáry Kristóf mondja.

Hasonlóképpen ehhez, önálló indítvány is megfogalmazásra került az albizottság részéről. Aki egyetért azzal, hogy ezt benyújtsuk a parlamenthez, kérem, szavazzon. *(Szavazás.)* Tizenhárom igen, kilenc tartózkodás. Köszönöm szépen. Ezeket a napirendi pontokat lezártuk.

Ahogy nézem, egyetlen napirendi pontunk maradt, mert nem érkezett az Export-Import Bank Részvénytársasághoz módosító javaslat, azt bejezettnek nyilvánítjuk.

Egyebek

Az egyebek között annyit szeretnék bejelenteni, hogy a jövő héten hasonló időpontban lesz a bizottsági ülés megtartva. Délelőtt javaslom, hogy az albizottságok tartsanak ülést.

Van-e valakinek bejelentenivalója? *(Nincs jelentkező.)* Köszönöm szépen a részvételt.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 06 perc.)

Podolák György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Molnár Emese